

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

I. Disputatur de Auctore libri Josue. Varias opiniones proponuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

ex variis Lectionibus Orientalium & Occidentalium, & ex illis Ben Afcher & Ben Nephthali apparet. Qua re nihil de Librorum illorum auctoritate decerpitur: nihilo sane magis ac aureorum minueretur pretium, si vel detritus esset sacculus, vel inquinatus; nihilo magis ac labefacta est Lex, comminutis à Mose lapidibus illis scriptis digito Dei. Neque eo tamen favere vel tantillum volumus nefariae Muhammedanorum, Anabaptistarum, & Servetanorum doctrinae, qui depravata penitus & adulterata fescunt Veteris Testamenti volumina; non in minutis tantum, quod facile concederemus, sed in gravioribus etiam, quod falsum esse viri docti pluribus jam demonstrarunt.

Sed de Mose fati multa; cui quoniam Deus non per aenigmata & figuras, non per visa aut somnia, quemadmodum reliquis Prophetis futura revelavit, sed palam & aperte, ore ad os, ut habet Scriptura sacra, & facie ad faciem; proptereaque maximi sunt ad propositum opus momenti, quaecunque de Christo vaticinatus est; idcirco hoc argumentum paulo fusius sumus persecuti: cum praesertim Pentateuchus sit quasi summarius Judaicae religionis, foedus Dei ac leges complexum, reliqui vero Libri velut appendices. Unde Rabbinii docent teneri unumquemque Pentateuchi exemplar habere penes se; Prophetarum autem aut Hagiographorum, non item. Sed tamen pergamus ad reliqua.

Nom. 12. 16.
Deut. 34. 10.

DE LIBRO JOSUE.

I. Disputatur de Auctore libri Josue. Variæ opiniones proponuntur. II. Josue adscribitur, ejusque probatur ymoioris & antiquitas. III. Refelluntur argumenta Adversariorum. Primum argumentum. IV. Secundum argumentum. V. Tertium argumentum VI. Quartum argumentum. VII. Quintum argumentum. VIII. Sextum argumentum. IX. Septimum argumentum. X. Octavum argumentum. XI. Nonum argumentum. XII. Hercules idem ac Josue. XIII. Unicus fuit Hercules. XIV. Explicatur denuo 1. Mach. 12. 21. in quo agitur de Judeorum & Spartanorum consanguinitate.

Disputatur
de Auctore
libri Josue.
Variæ opi-
niones pro-
ponuntur:

Theodor.
quest. 74. in
Jos.
Jos. 10. 13.
Mat. 23.
Comm. in Jos.
& in Jos. 10. 13.
Grot. in Jos.
Jos. 4. 9. & 6.
27. & 15. 61.
Jos. 19. 27.
3 Reg. 9. 13.
Jos. 19. 47.
Jud. 18. 29.
Hobb. in Le-
viath. cap. 31.
Syst. Praed. 6. 1.
Traz. Theo-
logico-Pol.
cap. 8.
Jos. 6. 27.
Jos. 8. 15. & 11.
25.
Jos. 16. 10.
Jud. 7. 29.

I. **Q**UONIAM Josue imaginem Christi Domini, non nomine solum, sed re-
bus etiam gestis præfert, cum quæ Legi decrant impleverit Christus
Jesus, quemadmodum quæ Mose Legislator præstare non potuerat, Israëlitas nempe
in Terram sanctam inducere, ejusque compotes facere, id Josue executus sit; id-
circo non tam spectandus est ipsius Liber, qui nulla nobis ad præsens institutum utilia
suppeditat vaticinia, quam Josue ipse. Nos tamen de utroque disputabimus, ac pri-
mum de Libro, cujus Auctor & ætas à viris doctis vocatur in dubium; aliis ad Elea-
zarum Pontificem, ad Samuelem nonnullis, quibusdam ad Isaiam, pluribus cum ad
Esdram referentibus. Auctor quidem Synopseos quæ Athanasio tribuitur Librum hunc
a Josua abjudicat, Auctorem ipse non assignat. Theodoretus excerptum putat ex Libro
Justorum, qui laudatus est decimo capite libri Josue. Andreas Masius Esdram,
sive solum, sive virorum doctorum æqualium suorum studiis adjutum, Dei instinctu
Librum hunc, atque item alios, ex variis Annalibus, qui tum magna cura in Templo
asservabantur, compilasse putat. Hugo Grotius elaboratum conjicit post tempora
Salomonis; tum quod aliquoties occurrat illa temporis notatio, *Usque in præsentem*
diem; tum etiam quod capite nono supra decimum mentio fiat terre Cabul, quæ
ab Hiram Salomonis coævo id nomen accepit, ut habet liber tertius Regum; &
quod capite eodem narrentur ea de Danitis, quæ Judicum demum tempore contige-
runt. Josua quoque recentiore putat Thomas Hobbesius, propter frequentem ite-
rationem horumce verborum: *Usque in præsentem diem*; tempus autem non definit.
Ex laudatione libri Justorum, apographum librum arbitratur Auctor Systematis Præ-
damitici, non autographum. Eandem habet causam, & alias plerasque, Disputa-
tor Theologo-Politicus, cur in ævum Josua posterus libri hujus lucubrationem reji-
ciat; puta quod sub finem sexti capitis fama Josue per omnem terram vulgata dica-
tur; quod capite octavo & undecimo, quæcunque præceperat Moses, præstitisse
dicatur; quod in calce Libri, ipsius obitus, & res post ejus obitum gesta narrentur;
quod sub finem decimi sexti capiti, ea de Chananæis Gazeritanis referantur, quæ pri-
mo libri Judicum capite recitantur, tanquam Josua demum defuncto acta; quod nar-

rationi huic, & alteri quoque de Jebusais, quæ est in fine decimi quinti capitis, appo-
 sita sit illa notatio temporis quam dixi, *Usque in presentem diem*; quod historia Ca-
 lebi, quæ narratur commate decimo tertio & sequentibus capitis decimi quinti, post
 Josuæ obitum evenisse dicatur in primo libri Judicum capite; & quod Josua recen-
 tior videatur historia Aræ illius ingentis, ad ripam Jordanis à Rubenitis, Gaditis, &
 dimidia Manassæorum parte extractæ, quæ vicesimo secundo capite refertur, &
 nullam habet Josuæ mentionem; quippe cum veri haudquaquam simile sit decem
 tribuum adversus fratres suos conjurationi Josuam non interfuisse; & quod decimo
 capite legatur, neque ante Josuam, neque consequenti deinde tempore tam longum
 præterisse diem, qualis ille fuit, quo Solem Deus stitit, velut ad nutum Josuæ; ac
 concludit demum librum Justorum, qui hoc ipso laudatur capite, factum esse Josuæ;
 at libri hujus qui Josuæ nomen sibi præscripsit, tempus non determinat.

II. Contra vero è Veteribus ac Recentioribus longe plures, imprimisque Thalmu-
 distæ in Baba batra, primo capite, à Josua ipso scriptum esse arbitrantur, his persuas-
 si verbis quæ extant in postremo Libri capite: *Scriptis quoque Josue omnia verba hæc in*
volamine Legis Domini. Atque ea profecto, si quis animum advertat, sunt ejusmodi,
 ut prorsus significant Josuam ad exemplum Mosis res à se gestas literis commendaf-
 se, & Librum suum ad calcem libri Legis à Mose scripti adjecisse, quemadmodum ei
 adjunctus nunc quoque est. Sic intellexit & exposuit Chaldaeus Interpres, quem pe-
 nes se habebat Masius. Confirmatur id testimonio Sirachidæ, cum ait Josuam Mosis
 successorem fuisse *ἐκ τῶν προφητῶν*, hoc est in Librorum sacrorum, qui divinitus inspira-
 ti sunt, scripture. Libri præterea vetustatem arguit istud capitis decimi sexti libri
 tertii Regum comma: *In diebus ejus edificavit Hiel de Bethel tericho: in Abiram pri-
 mitivo suo fundavit eam, & in Segub novissimo suo posuit portas ejus; juxta verbum Domi-
 ni, quod locutus fuerat in manu Josue filii Nun.* Quod liquido depromptum est ex sexto
 capite libri Josuæ: *In tempore illo imprecatus est Josue dicens, Maledictus vir coram Do-
 mino, qui suscitaverit & edificaverit civitatem tericho: in primogenito suo fundamenta il-
 lius jaciatur, & in novissimo liberorum ponat portas ejus.* Ergo saltem libris Regum vetu-
 stior est liber Josuæ. Adde & verba ista Calebi è capite decimo quarto: *Hodie octo-
 ginta quinque annorum sum; sic valebam ut eo valebam tempore, quando ad explorandum mis-
 sus sum: illius in me temporis fortitudo usque hodie perseverat, tam ad bellandum, quam ad
 gradandum: da ergo mihi montem istum.* Quæ respexisse videtur Sirachides cum hæc
 scriberet: *Et dedit Dominus ipsi Caleb fortitudinem, & usque in senectutem permansit illi
 virtus, ut ascenderet in excelsum terre locum.* Ex nominibus etiam mensium, si non de-
 monstrari, at conjici certe potest Libri hujus antiquitas. Sciendum est enim ante Ba-
 bylonicam Captivitatem menses Ebraeorum appellatos vulgo fuisse ex ordine & nume-
 ro quem inter se habebant. Itaque non aliter quam mensem primum, secundum, ter-
 tium, aliosque deinceps, sacri Scriptorum Captivitate vetustiores nuncupant. In Ba-
 byloniam autem delati Israelitæ, usu quotidiano & consuetudine Chaldaeorum, &
 tractu temporis paulatim nomina mensium illic usitata asciscere insuefacti sunt. Ea-
 propter in scriptis Captivitate recentioribus crebro occurrunt, velut in libris Esdræ,
 & Estheris, in Aggæo, Zacharia, Barucho, Daniele, & Machabaicis. Atqui in li-
 bro Josuæ menses Babylonicis nominibus haudquaquam affectos reperias, sed iis quæ
 ex ordine & numero quem inter alios obtinent, ipsis debentur. Verumtamen cum in
 Scriptoribus sacris Captivitate recentioribus menses etiam aliquando ex numero suo
 & ordine appellentur, rationi huic vim conjecturæ tantum, auctoritatemque tribui-
 mus. Cum nihil autem Ecclesiæ decretis super hoc Libro determinatum sit, præter-
 quam sacrum esse, & in priscum sacrorum Voluminum Canonem receptum, id modo
 jam constet quod negari utique non potest, etiamsi incerti Auctoris & temporis esse con-
 cederemus, quemadmodum ex hac opinionum varietate credi potest, genuinum tamen
 eum esse constaret: cum ex prima Definitionum nostrarum genuinus liber ille sit,
 qui ab eo Auctore scriptus est, à quo scriptus esse dicitur, & eo circiter tempore quo
 scriptus esse fertur.

III. Poteramus itaque eorum omnium qui Josuæ ipsum eripere conantur, argu-
 menta contemnerè. Nihilominus hæc quoque refellemus, ut retusis omnibus Adver-
 sariorum telis, tum maxime appareat opinionis illius firmitas, quæ in Josuam opus
 hoc transferibit. Primum argumentum subministrat decimum caput, in quo, ut di-
 xi, citatur Liber Justorum, Josua recentior, vel æqualis, ut qui Gabaonitanæ pu-
 gnæ à Josua commissæ videatur meminisse: unde sequitur Libro Justorum recentiore
 esse Librum Josuæ nomine inscriptum, ac multo etiam magis ipso Josua. Tantum
 certe apud Masium, accuratissimum libri hujus Interpretem valuit istud argumen-
 tum, ut ex eo longe post ætatem Josuæ elucubratum esse concluderet: quod &